

12de JAARGANG, NR. 216
7 APRIL 2014

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 BOEKEN

6 PLATEN

Billy Hart, Kim in the Middle,
 Kris Davis, Dominic Marshall,
 Stageband, Monty Alexander e.a.

12 PODIA

Amina Figarova, Spring Quartet.
 Maastricht Jazz Festival e.a.

EN VERDER:

17 New York Calling (Roos Plaatsman)

18 Prager Blues (Lex Lammen)

19 Concierto (Guido Coumans)

JAZZFLITS 217

staat **28 APRIL** op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**ITALIAANSE BASSIST WINT
 ERASMUS JAZZPRIJS 2014**

Alessandro Fongaro. (Persfoto)

De Italiaanse bassist Alessandro Fongaro heeft 23 maart in Rotterdam de Erasmus Jazzprijs 2014 gewonnen. Hij is daarmee de beste jazzstudent van Codarts Rotterdam.

Fongaro versloeg in de finale saxofonist Yoran Aarssen en drummer Willem Romers. Volgens de jury – Hans de Lange, Jaïr Tchong en Kars Veling – is hij 'een echte bandleider met enorm veel aandacht voor de 'sound' van de bas'. Een solo van Fongaro is als een roman die je wilt uitlezen.'

De winnaar kwam in 2013 via een uitwisselingsprogramma naar Nederland. Hij krijgt les van Stefan Liestro. Als winnaar van de Erasmus Jazzprijs ontving hij een bedrag van 3.000 euro. Eerdere winnaars van de Erasmus Jazzprijs waren onder anderen Jan van Duikeren (tp), Bart Wirtz (sax), Louk Boudesteijn (tb) en Stephanie Francke (sax). De prijs werd dit jaar voor de negentiende keer uitgereikt.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE SINDS 2003

**GELEGENHEIDSKWARTET SPALDING, LOVANO,
 DEJOHNETTE, GENOVESE TREKT VOLLE ZAAL**

Vier klinkende namen stonden 24 maart in Amsterdam op het podium. Het Spring Quartet met Jack DeJohnette (d), **Joe Lovano (sax)** en **Esperanza Spalding (b)** trok dan ook ruim zeventienhonderd mensen naar Het Muziekgebouw aan 't IJ. Lees het verslag van Peter J. Kortten op pag 12. (Foto: Joke Schot)

NIEUWS

Bert Joris krijgt Jazzmozaïek Award

Componist/trompettist Bert Joris heeft de Jazzmozaïek Award 2014 gekregen. "Joris is een absolute topmuzikant van internationale klasse, die zowel in klassiek als jazz excelleert", aldus de jury. Bert Joris ontvangt een kunstwerk en mag voor 3.000 euro een concert geven tijdens Jazz Leuven 2015.

De jury voor de Jazzmozaïek Award wordt gevormd door de redactie van het Vlaamse jazzmagazine. De Award wordt sinds 2011 uitgereikt aan 'een Belgische jazzmuzikant die opmerkelijke projecten realiseert waarbij vernieuwing, verbreding en verjonging vooropstaan'. Eerdere winnaars waren Frank Vaganée, Kris Defoort en Teun Verbruggen.

T.K. Blue (Foto: R. Andrew Lepley)

TK Blue maakt flitstour met Nazzz

De New Yorkse saxofonist/fluitist T.K. Blue maakt van 23 tot en met 28 mei een korte Nederlandse tournee met de Bredase saxofoniste Naomi Adriaansz (Nazzz). Als T.K. Blue & Nazzz Jazz geven zij een aantal concerten en een masterclass. De formatie staat onder meer op het Meer Jazz Festival in Hoofddorp en speelt bij Jazz in Oegstgeest.

Michiel Braam viert 50ste verjaardag in De Lindenberg

Pianist/componist Michiel Braam viert zijn vijftigste verjaardag op 17 mei in De Lindenberg (Nijmegen) met een avond vol bijzondere optredens. Onder anderen het Bijma Braam sextet, het Matangi Strijkkwartet, Trio BraamDeJood-Vatcher en eBraam treden op.

PODIA

CHICK COREA EN STANLEY CLARKE ALS AKOESTISCH DUO OP GENT JAZZ FESTIVAL

Chick Corea (links) en Stanley Clarke. (Persfoto)

Toetsenist **Chick Corea** en bassist **Stanley Clarke** treden als akoestisch duo op tijdens het komende Gent Jazz Festival 2014. Dat maakte de organisatie 18 maart bekend. Andere optredenden zijn Mehliana, bassist Dave Holland, saxofonist Joshua Redman, trompettist Ibrahim Malouf, drummer Manu Katché, bassist Richard Bona, Darcy James Argue Secret Society, pianiste Hiromi, trompettist Avishai Cohen en saxofoniste Tineke Postma. Gent Jazz is dit jaar van 10 tot en met 19 juli 2014.

DOEK VALT VOOR POL'S PLACE FOR JAZZ

Pol's Place for Jazz in de Don Camillo Bar te Bergen op Zoom is niet meer. Op 30 maart gaf percussionist Jeroen de Rijk er het laatste concert in een jarenlange reeks van gratis toegankelijke optredens van musici van naam.

"Helaas is het na elf jaar gedaan met de prachtige intieme jazzconcerten op een van Nederlands leukste en kleinste podia", zeggen de organisatoren Pol de Bie en Marlies van Lier op hun website. Van Lier was tevens programmeur. Volgens haar kwamen er steeds minder sponsors voor de gratis concerten en ook het aantal 'vrienden van' daalde. Na ruim honderd concerten was het volgens Van Lier geen gemakkelijke beslissing om de stekker eruit te trekken. De Stichting achter de concerten zal blijven bestaan. "Het is niet ondenkbaar dat als het economisch weer beter gaat, er wellicht in de toekomst weer een nieuwe programmering ontstaat. Want het was uniek te noemen dat de top van de Nederlandse jazzscene op het ongesubsidieerde podium speelde en dat het publiek daar zonder entree te betalen van kon genieten", aldus Van Lier.

VERVOLG NIEUWS

Nieuwe Award voor jeugdig talent uit Breda

Jeugdig talent kan op het komende Breda Jazz Festival voor het eerst een gooi doen naar de Jazz at the Castle Talent Award. Deze prijs is in het leven geroepen door de Stichting Jazz at the Castle, de Nieuwe Veste en het Breda Jazz Festival. Uit het leerlingenbestand van De Nieuwe Veste, het Bredase centrum voor de kunsten, is een aantal ensembles samengesteld. Die spelen op vrijdagmiddag op de Grote Markt tijdens het komende Breda Jazz Festival. Een vakjury bekroont daar de twee beste groepen. Die krijgen een geldprijs die ze kunnen besteden aan muzikale vorming.

DASH! (Persfoto)

Eerste namen showcases Jazzdag bekendgemaakt

Atanga Boom!, Bob van Luijt solo, **DASH!**, Dominic J Marshall trio, Esther Van Hees, Little Known Facts, Marco Santos, Mechanical Duck, Minyeshu, Odyssee, SINASpetite en Tico Pierhagen & Aguabajo zullen tijdens de Jazzdag een optreden verzorgen. De overige twaalf namen volgen spoedig. In totaal hebben zich 250 groepen voor een 'showcase' aangemeld. De Jazzdag is op 27 en 28 juni in en rond LantarenVenster, Rotterdam.

Uden krijgt jazzfestival

In Uden zal op 19 en 20 september de eerste editie van het Late Summer Jazz Festival plaatsvinden. Ruim twintig artiesten zullen optreden op de vier podia van Theater Markant. Onder anderen het Jazz Orchestra of the Concertgebouw, The Soul Snatchers, New York Round Midnight, Marcel Schimscheimer en Cor Bakker treden op. (<http://www.latesummerjazz.nl/>)

GENIETEN BIJ VETERAAN ROBERT JEANNE

Het was 21 maart genieten in de gezellige en goed gevulde Hasseltse jazzclub The Mood. Die avond trad het kwartet op van de 82-jarige saxofonist **Robert Jeanne**, met drummer Stefan Kremer, bassist Werner Lausher en gitarist Mimi Verderame. (Tekst en foto: Jean Schoubs)

SUCCESSVOL JAZZHUIS ABCOUDE MAAKT ZICH OP VOOR TWEDE SEIZOEN

Het Jazzhuis Abcoude maakt zich op voor het tweede seizoen. Tachtig mensen betaalden vorig jaar 75 euro om het eerste seizoen mogelijk te maken. Dat sluit 19 april af met een concert van saxofonist Bart Wirtz.

Het jazzpodium startte in september 2013. Vier mensen namen het initiatief voor het Jazzhuis, onder wie Jacqueline de Rijk, die de pr verzorgt. Op de website Dichtbij.nl legt ze 15 maart uit waarom: "Qua live muziek was er niks in Abcoude, dus wij wilden graag eigentijdse en spannende jazz bieden." De oprichters, van wie saxofoniste Jelske Hoogervorst en trompettist Dirk Beets de programmering doen, willen muzikanten een goed honorarium bieden. De Rijk: "Op basis van een acceptabel bedrag voor de muzikanten zijn we een begroting gaan maken. Ons uitgangspunt was vier keer per jaar een concert, met een professionele band. Om dat te realiseren hadden we tachtig mensen nodig die bereid waren om 75 euro in te leggen, zonder dat ze vooraf wisten wie er kwam optreden." Die tachtig mensen kwamen er.

Het Jazzhuis maakt gebruik van Café Restaurant De Eendracht in Abcoude. De Rijk: "Er is geen podium, de band staat in een hoek, heel dicht op de mensen. Je hebt het gevoel dat je op een feestje zit." Elk seizoen worden weer opnieuw abonneementhouders geworven. Pas lopende het jaar worden de concerten ingevuld. Binnenkort start de intekening voor het nieuwe seizoen. De Rijk: "Misschien lukt het ons wel om zes concerten te realiseren." (<http://www.jazzhuisabcoude.nl/>)

Volg het jazznieuws op de voet.
<http://www.twitter.com/jazzflits>

JAZZ OP PAPIER

STAMBOOMONDERZOEK IN NEW ORLEANS

Zijn naam klinkt Frans, Arnold Métoyer, en is dat ook. Een verre voorvader van de Amerikaanse kornettist, Pierre geheten, was afkomstig uit La Rochelle, Frankrijk. In 1755, op elfjarige leeftijd (!) trekken hij en een metgezel naar Louisiana en beginnen daar een café. Zij investeren in land en slaven, en binnen twee decennia behoren ze tot de meest vooraanstaande planters. Pierre huurt een zwarte slavin, Coincoin, gaat met haar een relatie aan, waaruit, in concubinaat, tien kinderen voortkomen. Met het oog op een wettige erfgenaam trouwt hij daarna een blanke vrouw, maar niet voordat hij Coincoin vrijkoopt, haar land schenkt en financieel ondersteunt. Ze begint zelf een plantage, trekt daartoe op haar beurt slaven aan – een meer dan opmerkelijk feit – krijgt, nadat Pierre zijn invloed heeft aangewend, nog eens een groot stuk land van de Spaanse regering en begint een veestapel. Voordat het u nu gaat duizelen, zoals het mij bij eerste lezing verging, slaan we vier generaties over en zitten we in Tampico, Mexico, waar op 28 oktober 1880 Arnold Métoyer wordt geboren.

Dan Vernettes with Bo Lindström.

Jazz Puzzles, Vol. 1

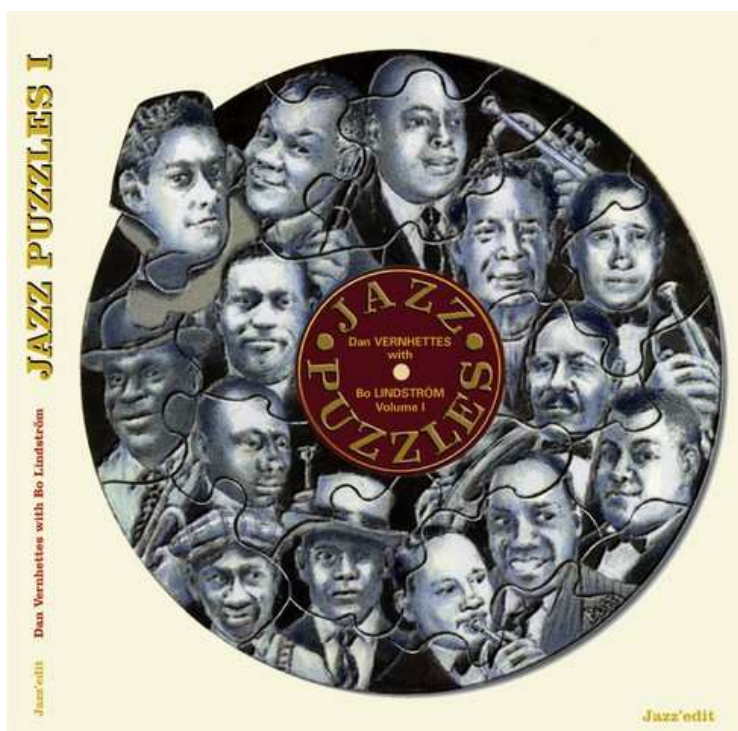
Saint-Etienne : Jazz'Edit, 2012.

240 pag. : ill. 29x26 cm.

ISBN 978-2-9534-8311-6 ing.

Prijs 40 euro + 10 euro porto via:

<http://www.jazzedit.org>

Hij is een van de veertien jazzpioniers van wie de Franse musicus Dan Vernhettes en de Zweedse academicus Bo Lindström de gangen en die van hun voorvaderen hebben uitgeplozen en de diverse stukjes van de puzzel hebben geprobeerd aaneen te leggen. Het hoofdstuk over Lorenzo Tio wordt dan als volgt ingeleid: "Het verhaal van de Tio-familie en zijn stamboom zijn fascinerend, daar het de onderzoeker leidt vanuit Europa [in casu Spanje en Frankrijk] naar Alabama, Louisiana en Mexico, door Quebec, Haïti en Guadeloupe, alsook langs het hele proces van het ontstaan van de 'nieuwe' muziek in New Orleans." Het uiteindelijk resultaat hebben ze neergelegd in een boek, dat ze in eigen beheer uitgaven en het heet, wat ongewoon, maar wel toepasselijk, 'Jazz Puzzles'. Wie hun vorige uitgave kent, die over Tommy Ladnier, weet wat we kunnen verwachten (zie JF 138, 17 mei 2010).

...vervolg op de volgende pagina

PUBLICATIES OVER DE PIONIERS:**Larry Gushee.****Pioneers of jazz, the story of the Creole Band.**

Oxford University Press, 2005

(zie JF 15 okt. 2005)

Larry Gushee.**The legendary Freddie Keppard.**

hoestekst bij lp, Smithsonian Collection R 020, 1979

Eddy Determeyer.**Big Easy big bands.**

Groningen, 2012

(zie JF 188, 3 dec. 2012)

Richard H. Knowles.**Fallen heroes, a history of New Orleans brass bands.**

Jazzology Press, 1996

Barry Martyn.**The end of the beginning, New Orleans jazz.**

Jazzology Press, 1998

Donald M. Marquis.**In search of Buddy Bolden.**

Louisiana State University Press, 1978/1993

Walter C. Allen & Brian A.L. Rust's King Oliver,

rev. by Laurie Wright.

Storyville Publ., 1987

Martin Williams.**King Oliver.**

(serie Kings of Jazz, nr. 8), Cassell, 1960

Peter Kunst. Sidney Bechet, ein Porträt.

– (serie Jazz Bücherei, nr. 1), Pegasus, 1959

Sidney Bechet.**Treat it gentle, an autobiography.**

Cassell, 1960 (div. uitg.)

John Chilton.**Sidney Bechet, the wizard of jazz.**

MacMillan, 1987/1996

Fabrice Zammarchi.**Sidney Bechet.** Filipacchi, 1989**Christiane Béthune.****Sidney Bechet.** (collection Mood Indigo), Du Limon, 1997**Robert Goffin.****La Nouvelle-Orléans, capitale du jazz.**

New York: Maison Française, 1946

Alden Ashford. The Bolden band photo, one more time.

In: Annual Review of Jazz Studies 3, 1985

VERVOLG JAZZ OP PAPIER

Enkele statistische gegevens: allen zijn geboren in de negentiende eeuw, variërend van 1866 (bandleider John Robichaux) tot 1899 (trompettist Henry Kid Rena. Elf speelden trompet c.q. kornet, twee klarinet (Lorenzo Tio en Sidney Bechet). Vijf van hen hebben nooit in de opnamestudio gestaan: buiten Métoyer zijn dat: Buddy Bolden, Chris Kelly, Evan Thomas en Buddy Petit. Over Métoyer en Thomas, alsook over Tio en Ernest Coycault is nauwelijks iets geschreven. Freddie Keppard is door Larry Gushee vrij uitvoerig belicht, Eddie Determeyer wijdde hoofdstukken aan de bands van Robichaux en Manuel Perez. Anderen, onder wie Kelly, Petit, Rena en Punch Miller werden naar voren gehaald door Richard Knowles en Barry Martyn in uitgaven van Jazzology. Aparte boeken verschenen er over Buddy Bolden, King Oliver en vooral Bechet (van de laatste beiden wordt dan ook alleen de beginperiode behandeld, tot en met 1924 resp. 1922).

De gemiddelde lengte van de hoofdstukken is vijftien pagina's, dat over Métoyer is het kortste, dat over Keppard zou goed zijn voor een eigen, zelfstandige uitgave.

De uitvoering is af, elke pagina telt drie dichtbedrukte kolommen en er is bepaald niet bezuinigd op illustraties. De vele voetnoten staan inderdaad aan de voet van de pagina en verwijzen naar de bronnen, waaronder veelvuldig het Hogan Jazz Archive in New Orleans en uiteraard eerdere publicaties, waaronder opvallend vaak een van de eerste schrijvers over jazz, de Belg Robert Goffin. Op het omslag zijn veertien puzzelstukjes getekend, waarbij er één uitsteekt, linksboven, dat van Chris Kelly. Daar er van hem geen enkele foto bekend is, heeft de tekenaar zijn beeld vermoedelijk geschetst op grond van twee foto's van zijn zoon, die sterk op zijn vader geleken moet hebben, al wordt dat nergens vermeld. (zie het boek van Martyn).

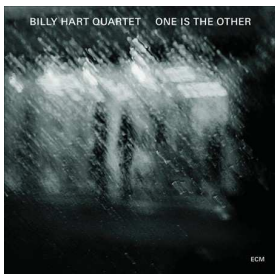
Naast het uiteenrafelen van de familierelaties, niet alleen van de betrokkenen, maar ook die van aangetrouwde familie en medespelers, zijn er ellenlange opsommingen, zoals die van alle opeenvolgende bestuursleden van de muziekvakbond, aparte kaders over voorname families, etablissementen en 'country bands', en de volledige discografieën, voor zover van toepassing.

Lange uitweidingen over niet direct relevante omstandigheden maken dat de lezer het spoor dreigt bijster te raken, waarna hij dan, onverwacht, interessante stukken tegenkomt: bijvoorbeeld over de invloed van Europese en Caribische dansen, de onderlinge stijlbeïnvloeding, de status van de 'creoles of color', en het 'plaçage' systeem, waarbij wegens het tekort aan blanke vrouwen mannen officieus met een kleurlinge mochten trouwen. Het boek is, voor zover nagegaan, niet geheel feilloos. Van Kid Rena wordt als geboortedatum augustus 1899 vastgesteld. Zes pagina's verder is zijn sterfdatum 25 april 1949. Commentaar: "His death certificate indicates that he was 49 years old [dat klopt dus] and his obituary 56. In fact he was a little over 50". Bij Bolden wordt opnieuw de discussie over de bandfoto aangewengeld, daarbij voorbijgaand aan de conclusies van Alden Ashford omtrent de identiteit van de twee klarinettisten, de een met een bes-instrument, de ander met de – kortere – c-klarinet. Het boek is een product van twee liefhebbers, die zich in de materie hebben vastgebeten, met een overdaad aan feiten (en veronderstellingen), die ongetwijfeld van belang zijn voor jazz-historici, maar waarvan kennisname kolommenlang helaas te ver afstaat van mijn jazzbeleving.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

BILLY HART QUARTET One Is The Other ECM

Bezetting:

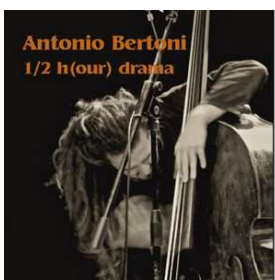
Mark Turner (ts),
Ethan Iverson (p),
Ben Street (b),
Billy Hart (d).

In de jaren tachtig, toen ik de jazzmuziek ontdekte, leek een jazzplaat liefst zoveel mogelijk gastmuzikanten te verzamelen, met vaak bijna per nummer verschillende bezettingen – en ziet, zoveel jaren later is de vaste groep opnieuw de norm! Drummer Bill Hart, die niets meer hoeft te bewijzen en dus kan uitnodigen wie hij maar hebben wil, speelt al tien jaar met ditzelfde kwartet: eerder brachten ze 'Quartet' uit (2006), en 'All Our Reasons' (2012), dat laatste ook al bij ECM. Sinds dat label, dat de hele klankwereld van de 'Europese jazz' zowat in z'n eentje gedefinieerd heeft ook steeds vaker met 'afro-amerikaanse bands' werkt, krijg je wel eens vaker hybride platen als deze. 'One Is The Other' combineert het ruimtelijk geluid van ECM met Amerikaanse avant-garde. Dat zorgt ervoor dat ik in de vrijere passages van deze cd af en toe de 'innerlijke drang' mis, de 'human cry' die de avant-garde lang geleden op de kaart gezet heeft. Die zit niet in de aard van ECM, denk ik, die zit niet in het coloristische drummen van Hart, die zit ook niet echt in de wat afstandelijke, koele klank van saxofonist Mark Turner. Dat neemt niet weg dat er heel sterke stukken op deze plaat staan: de binnenkomer 'Lennie groove', met een intrigerende intro van pianist Ethan Iverson; de gedeconstrueerde swing (jawel!) van Turners 'Sonnet for Stevie'; de absolute magie van Rogers en Hammersteins 'Some enchanted evening' (de enige jazzstandard van de plaat); de manier waarop Harts 'Yard' subtiel Charlie Parker suggereert. Billy Hart is ondertussen 73, maar speelt met de frisheid van een jonge snaak die het drumstel net ontdekt heeft – en dát wordt prachtig en kristalhelder door ECM geregistreerd.

Arne Van Coillie

Bekijk het kwartet hier: <http://bit.ly/1h62UMF>

ANTONIO BERTONI ½ H(our) Drama Leo Records

Bezetting:

Antonio Bertoni (b).

"Dit is een van de origineelste, dapperste en spectaculairste projecten die ik ooit heb geproduceerd", aldus labelbaas Leo Feigin in het hoesje van het soloalbum '½ H(our) Drama' van de Italiaanse bassist Antonio Bertoni. Voor iemand met een kleine zevenhonderd titels in zijn labelcatalogus is dat een boude bewering. Het is dan ook niet zomaar een cd.

Bertoni nam het werk 'A One Hour Drama' van de Duitse kunstenaar Joseph Beuys als uitgangspunt. Daarin wordt een uur lang een fles gefilmd. Het enige dat je ziet bewegen is de adem van de cameraman. Muzikaal gebeurt er bij Bertoni bepaald meer, de overeenkomst zit hem vooral in het tijdgevoel dat het werk creëert. Ruim een half uur lang strijkt de Italiaan als een bezetene over de snaren van zijn contrabas. Daarbij zit er schijnbaar geen enkele melodische of dynamische ontwikkeling in de muziek. Dat zou uiterst saaie muziek kunnen opleveren, maar dat is hier in de verste verte niet het geval. '½ H(our) Drama' is beklemmend en ontroerend tegelijk. Als je je opentstelt om je door de bassist mee te laten voeren, kom je in een ander fluïdum terecht zonder dat er sprake is van zweverigheid of New Age-geneuzel. Het is een 'tour de force' die het uiterste vergt van de virtuositeit van Bertoni en tegelijk een fysiek en mentaal beroep doet op de luisteraar, die steeds meer details in de minimalistische 'flow' van klanken kan herkennen. Of Feigin gelijk heeft, is een kwestie van persoonlijke voorkeur, maar dat '½ H(our) Drama' een uniek album is, staat buiten kijf.

Herman te Loo

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT

KRIS DAVIS Waiting For You To Grow Clean Feed

Bezetting:

Kris Davis (p, comp),
John Hébert (b),
Tom Rainey (d).

Dat een zwangerschap en de geboorte van een kind niet tot kleffe muziek hoeven te leiden, bewijst de Canadese pianiste Kris Davis met haar nieuwste album, 'Waiting For You To Grow'. Ze schreef alle stukken tijdens haar zwangerschap en haar pasgeboren zoontje Benjamin staat natuurlijk met een foto in het hoesje afgebeeld. Een dubbele bevalling. Zo te zien is het een lief kereltje geworden, en het album mag er zeker ook zijn. Dat een pianotrio anno 2013 al lang niet meer een combinatie van pianist en begeleiders hoeft te zijn, is een open deur. Davis onderstreept het door slagwerker Tom Rainey de bijeenkomst te laten openen. Het lange 'Whirly swirly' dat volgt, is typerend voor Davis' compositiekunst. De lange lijnen, ritmen en contraritmen komen organisch uit elkaar voort – wat dat betreft is de titel drievoudig van toepassing. Simpele structuren met een begin- en eindthema zijn niet waar de Canadese naar streeft. Haar interesse voor eigentijdse gecomponeerde muziek blijkt ook uit het aan de grote Italiaanse lyricus uit de twintigste eeuw opgedragen 'Berio'. Bassist John Hébert en drummer Tom Rainey zijn hierbij de gedroomde supersensitieve mede-instrumentalisten. Dynamiek, klankschoonheid en muzikaal avontuur zijn door het ensemble gewaarborgd. De ingetogen composities ontvouwen zich als evenzoveel fraaie bloemknoppen die hun schoonheid prijsgeven voor wie het geduld ervoor op wenst te brengen. Het trio Bley-Peacock-Motian is als referentie nooit ver weg en dat is voornamelijk bedoeld als compliment. Imitatie is ver weg bij deze topmuzikanten, die zich wel bewust zijn van hun plek in de jazzgeschiedenis.

Herman te Loo

Bekijk Davis en Rainey hier: <http://bit.ly/QcmCgk>

TOBIAS PREISIG Drifting Traumton Records

Bezetting:

Tobias Preisig (v),
Stefan Aeby (p, F-Rhodes),
André Pousaz (b),
Michi Stulz (d).

Op de vraag welke instrumentalisten in de jazz furor hebben gemaakt zal menig een spontaan namen kunnen noemen van blazers, bassisten, drummers, pianisten en toetsenisten. Minder vanzelfsprekend is dat bij violisten. Viool en jazz zijn kennelijk geen voor de hand liggende combinatie. Met enige moeite komen we op musici als Stéphane Grappelli, Jean-Luc Ponty, Mark Feldman, Regina Carter en in Nederland Oene van Geel en Michael Gustorff. Western swing, Hot club de France, Gipsy jazz, jazzfusion, jazzrock en avant-garde zijn stijlen waarin we jazzviool horen.

Tobias Preisig, jazzviolist afkomstig uit Zwitserland, produceert na 'Flowing Mood' (2010) en 'In Transit' (2012) met 'Drifting' zijn derde cd. Het is bepaald geen typische vioolplaat, met de viool als leidend instrument en de band als begeleiding. Integendeel. 'Drifting' is veel meer een collectieve beweging waarin door alle bandleden associatief gezocht wordt naar het creëren van klanken en intrigerende patronen. Wat Preisig laat horen doet qua sfeer wel denken aan de muziek van saxofonist Jan Garbarek. Het is ruimtelijk, expressief, meditatief, minimalistisch, experimenteel, beeldend en eigenzinnig en gaat voorbij aan de kaders van het bekende. Elke compositie lijkt te beginnen in een soort niemandsland en beweegt als het ware langs een golvend landschap waarin nieuwe vormen ontstaan met een enorme rijkdom aan detaillering. Aandachtig luisteren biedt een fascinerend uitzicht waarin je telkens opnieuw bijzonder fraaie ontdekkingen doet.

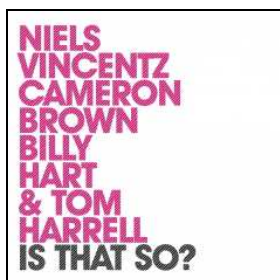
Frank Huser

Bekijk het Tobias Preisig Quartet: <http://bit.ly/Pa2ZEU>

KIM IN THE MIDDLE**Open & Close****RailNote****Bezetting:**

Kim Versteynen (voc),
Arne van Coillie (p),
Flor van Leugenhaeghe (b),
Luc Vanden Bosch (d, perc).

NIELS VINCENTZ**Is That So?****Stunt Records****Bezetting:**

Tom Harrell (tp),
Niels Vincentz (ts),
Cameron Brown (b),
Billy Hart (d).

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT

Het tweede album van Kim In the Middle, de band van vocaliste Kim Versteynen, pianist Arne van Coillie, bassist Flor Van Leugenhaeghe en drummer/percussionist Luc Vanden Bosch, is vooral een eerlijke plaat die je op de eerste plaats laat horen met welk een plezier dit album is gemaakt. De opname is transparant, met een fraaie balans tussen vocalen en instrumenten, waardoor een bijzonder aangename en natuurlijke 'sound' ontstaat. Het is met recht een 'open' album.

Dat is deels een kwestie van opnametechniek, maar onmiskenbaar ook het gevolg van de frisse benadering van het repertoire. De zang en het spel van de bandleden getuigen van oprechte speelse interacties en aanstekelijke improvisaties. Versteynen heeft een bijzonder prettige stem met een lichtvoetig timbre en een duidelijke dictie. Opvallend is ook dat de zang mooi opgaat in het totaalspel van de band, de vocalen vormen als het ware een vierde instrument naast bas, drums en piano. Het album is zorgvuldig gemaakt met een goede balans tussen de muziekstukken (met eigen werk, jazzstandards en composities van onder anderen Norma Winstone en Milton Nascimento) waardoor het een fraai geheel vormt. Het begin van het album zet de toon, met een vrije improvisatie van de band die naadloos overgaat in een mooie interpretatie van Gershwins 'Summertime' met geanimeerde scatzang die Versteynen bij meer nummers toepast. 'Open & Close' is puur en poëtisch, het ademt een sfeer die volstrekt authentiek is en creëert een ambiance waarin juist het kleine gebaar zo veelzeggend is, omdat het eerlijk is.

Frank Huser

Bekijk hier een video over de cd: <http://bit.ly/1gB1wBm>

De Deense saxofonist Niels Vincentz hopt heen en weer tussen Denemarken en de VS. In beide landen treedt hij veel op. Met zijn huidige trio heeft hij al enkele cd's op zijn naam gezet en op diverse eerder uitgebrachte cd's was hij groepslid. Op 'Is That So?' heeft hij als gast bij zijn trio de trompettist Tom Harrell uitgenodigd. Behalve in 'Hothouse', 'Raison d'être' en het titelstuk 'Is that so?' speelt hij steeds met het trio mee.

De muziek van Vincentz is beschouwend te noemen. Of komen zijn ideeën vanuit het onderbewustzijn? De composities en de improvisaties lijken echter ook wel studiestukken. Zo wordt in 'Cecile' gespeeld met vele ingevoegde kruisen en mollen, zodat het eerder geconcentreerd oefenen wordt dan lekker spelen. Opmerkelijk is dat na afloop van de laatste track, het titelnummer, de musici nog even sprekend worden opgevoerd. Na het stuk, een zen-verhaal van bassist Cameron Brown met begeleiding door Niels Vincentz en drummer Billy Hart, is eerst een verbaasde lach te horen. Dan volgt de vraag: "Zullen we er eens naar luisteren, ik heb er niet zo'n goed idee over hoe dat zal klinken". Dat geeft inzicht in het gedachtegoed van de musici. Die zijn, ook al laten ze hun spel leiden door de omstandigheden, kennelijk toch onzeker over het resultaat.

Cameron Brown heb ik in de jaren zeventig eens in Rotterdam tijdens een 'Newport Festival in Rotterdam'-concert zien spelen met Archie Shepp. Alle stukken werden toen in een razend tempo gespeeld. Van Billy Hart wist ik dat hij 'hoekig' speelt. Op 'Is That So?' is geen razend tempo of hoekigheid te vinden. De vier musici spelen weloverwogen en in alle rust samen.

Hessel Fluitman

Vincentz, Brown en Hart live: <http://bit.ly/1iQ54ng>

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT

REINIER BAAS Smooth Jazz Apocalypse Mainland Records

Bezetting:

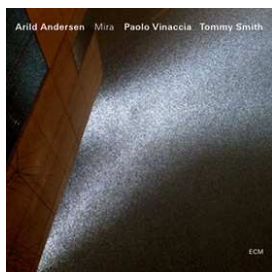
Reinier Baas (gt),
Ben van Gelder (as),
Maarten Hogenhuis (as),
Joris Roelofs (baskl),
Harmen Fraanje (p),
Sean Fasciani (b),
Mark Schilders (d)
+ Helena Basilova (p op Epiloque).

'Smooth Jazz Apocalyps' is alweer de derde cd van Reinier Baas, een van de nieuwe lichte gitaargiganten van vaderlandse bodem! Baas is niet vrij van enig cynisme, getuige de titel van de plaat, want deze muziek is allesbehalve 'smooth jazz'. De band-'tracks' op de cd zijn moderne neobopcomposities, die door de solisten prima worden ingevuld. De melodieën laten zich niet eenvoudig meezingen maar de 'grooves' zijn aanstekelijk en hip. Gelukkig is er veel meer te genieten want de mooiste nummers zijn in twee versies opgenomen. 'Orthodox' van Baas zelf en het werkelijk schitterende 'Epilogue' van Helena Basilova. 'Orthodox' is in de banduitvoering al helemaal af, maar de trio-uitvoering steelt hier toch de show. Roelofs schittert op zijn basklarinet en de ondersteuning van Baas en pianist Harmen Fraanje is ook van een zeer hoog niveau. De melodie is zo sterk dat de volgende Edison (dit keer voor compositie) niet lang op zich kan laten wachten. In het solopianostuk 'Epilogue' van Helena Basilova komt ook de melodie van 'Orthodox' even terug, waarna dit expressionistische werk uitspint en alle facetten van hedendaagse muziek aanraakt. Ook het neoklassieke 'A world within #16' van Fraanje is erg bijzonder en misstaat op deze cd niet. Wel is het aan te bevelen deze plaat wat tijd te gunnen om tot je door te dringen. Als dat eenmaal is gelukt zal de schoonheid ervan je leven verrijken.

Reinier van Bevervoorde

Bekijk de trioversie van 'Orthodox' live in Vrije Geluiden:
<https://www.youtube.com/watch?v=zK5VyV7Tt6U>

ARILD ANDERSEN TRIO Mira ECM

Bezetting:

Tommy Smith (ts),
Arild Andersen (b),
Paolo Vinaccia (d).

Bij het lezen van de naam 'Tommy Smith' op deze cd kwam enkel het album 'Whizz Kids', van Gary Burton, uit 1986, in me op. Ik begrijp niet hoe deze Schotse saxofonist zo lang onder mijn radar is kunnen blijven – want hier speelt hij fantastisch. Met een klank die in de zachte passages een beetje aan Stan Getz doet denken, maar meestal met een iets scherper randje naar Jan Garbarek lijkt te verwijzen, is hij een geknipte partner voor de ondertussen 68-jarige bassist Arild Andersen, die zijn carrière bij Garbarek begon, en wiens muziek baadt in de Noordse klankkleur waar ECM voor uitgevonden lijkt te zijn. Toch is 'Mira' geen verder borduren op een roemrijk verleden: het trio, hier en daar lichtjes elektronisch bijgekleurd door Andersen, verkent constant nieuwe horizonten. Opener 'Bygone' is een redelijk traditionele ballade, de titeltrack legt een lyrische wals over een 'geloopte' baslijn, 'Le Saleya' lijkt een grotendeels vrij geïmproviseerde rubato mijmering, maar 'Blussy' is ronduit funky (hetgeen in een akoestische, akkoordloze setting niet zo beperkend is als het hier klinkt). 'Rossetti', voor mij het sterkste nummer van het album, demonstreert het indrukwekkend gecontroleerde hogere register van Smith, in unisono met Andersen, die op deze track éven zijn fenomenale techniek en loepzuivere intonatie etaleert. Burt Bacharach's 'Alfie', de enige 'standard', krijgt een warme, tedere lezing. Twee korte intermezzi van Smith op shakuhachi (een Japanse blokfluitachtige) hadden voor mij echt niet gehoeven, maar zijn slechts minpunten, geen afknappers. Drummer Paolo Vinaccia is overal anarchistisch-efficiënt: hij kiest zelden voor 'grooves', maar is een duidelijke derde kleur in het totale plaatje. Een mooi plaatje.

Arne Van Coillie

Bekijk de titeltrack hier: <http://bit.ly/1dN7sZC>

STAGEBAND
Journey To The Heart
Eigen beheer
<http://www.stageband.nl>

Bezetting:
 Stageband
 onder leiding van Steven Sluiter

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT

'Ruige dagen' moeten het geweest zijn, het Groninger jazzleven van voorbije decennia, zoals het beschreven staat door Eddy Determeyer. Met muzikale helden als Joop Beerta, Sem Nijveen, Benny Behr, Minze Jansma, Roelof Stalknecht en de ooit piepjonge Rein de Graaff, kwamen de liefhebbers niets te kort. Daar kwam nog bij dat sinds halverwege de jaren zestig ook Groningen een conservatorium binnen de muren kreeg, met jazzmuziek op het rooster. Determeyer schreef het al in 1988: 'Groningen is nooit zonder jazz geweest.' Dat geldt nog steeds en een proeve daarvan levert 'Journey To The Heart' van de Groninger Stageband. Twintig muzikanten, van wie Steven Sluiter dirigeert en trompettiste Suzan Veneman een gastrol vervult, vormen het ensemble, dat in oktober vorig jaar de opnamen maakte die nu te beluisteren zijn.

'Liefhebbers van bigbandjazz zullen plezier aan 'Journey To The Heart' van de Stageband beleven'

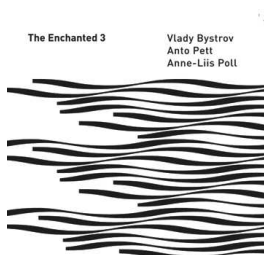
Zes van de zeven stukken zijn van eigen makelij, alleen het eerste komt van buiten, van Woody Shaw, om precies te zijn. In het arrangement van Tobias Hoffmann geeft meteen al de saxofoonsectie haar visitekaartje af met 'special chorusses' à la de formatie Supersax en daarvoor moet je van goeden huize komen. Gastsoliste Suzan Veneman speelt de trompetsolo, trombonist Pavel Shcherbakov levert de eerste van zijn gave trombonesoli, gitarist Joost van der Beek speelt - wat voorzichtig, maar later (vooral in het laatste stuk) zal hij los komen - terwijl Bas Horstink, als op de hele plaat, een smakelijke partij slagwerk levert. Het verdere programma bestaat uit het titelstuk 'Journey to the heart' van en met Suzan Veneman. Het stuk begint nogal gedragen, totdat er halverwege schot in de zaak komt. 'CIA' is de titel van een bijdrage van Libbe Oosterman, die vervolgens op bugel soleert. Altsaxofonist Kees Krabben en tenorist Sergej Avanesov voegen hun ideeën daar aan toe en dan eindigt 'CIA' - voor mijn oren - nogal ongebruikelijk, maar daar is de titel misschien debet aan. De 'Samba azul' van pianist Tony Hoiting levert, behalve soli van piano, trombone en alt, ook heel wat fluitwerk op. Als er geen concurrentie is, komen de fluiten mooi uit de verf, maar als ze het moeten opnemen tegen andere blazers, lukt dat minder goed. 'Taste of tears' is een melancholiek stuk van trombonist Shcherbakov en "Björn bajs" (= berenpoep) een lekkere swingdeun van bassist Marco Kerver, die een voorkeur heeft voor vakanties in Zweden. De finale, 'Vluchtscène', komt van altsaxofonist Kees Krabben en is gearrangeerd door Stageband-leider Steven Sluiter. Liefhebbers van bigbandjazz zullen plezier aan deze plaat beleven, maar moeten wel enige moeite doen, want men is wat schaars met informatie.

Lex Lammen

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

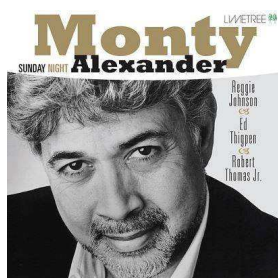
In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op YouTube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Deze links werken alleen in het pdf-bestand van het blad. Daarom moet u het blad eerst downloaden op uw computer. Gebruikt u Firefox als internetbrowser, dan kan dat, na opening van het blad via jazzflits.nl, door middel van het icoontje rechtsboven. Het is mogelijk dat de links niet werken op een iPad of tablet. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

**VLADY BYSTROV/ANTO PETT/
ANNE-LIIS POLL**
The Enchanted 3
Leo Records

Bekijk de video van de cd-opname:
<http://bit.ly/1hyJjRW>

MONTY ALEXANDER
Sunday Night
Limetree

DOMINIC MARSHALL TRIO
Spirit Speech
Origin

Bekijk het trio live bij Radio 6:
<http://bit.ly/Q8tIRh>

VERVOLG JAZZ OP DE PLAAT KORT

Vocaliste Anne-Liis Poll en pianist Anto Pett waren al eens eerder in een trio op Leo Records te horen. Met gitarist Jaak Sooäär vormden zij het Free Tallinn Trio. De vocale capriolen van Poll deden me toen denken aan Greetje Bijma, zeker ook in haar vertellende manier van performen. In samenwerking met rietblazer Vlady Bystrov (te gast uit St. Petersburg) belanden de twee op 'The Enchanted 3' meer in de klankwereld van de moderne gecomponeerde muziek. Dat is niet zo vreemd, want daar liggen ook de roots van de pianist, getuige zijn eerdere duoalbum met cellist Bart van Rosmalen ('Playwork'). En Bystrov had (vooral op klarinet) ook al zijn interesse in deze niche laten horen in duoverband met pianist Alexey Lapin ('Rimsky-Korsakov, Crosswise'). Een optelsom leert dan dat we hier avontuurlijke improvisatiemuziek krijgen voorgeschoteld met veel beeldende kwaliteiten. Wie naar jazz en swing zoekt, is aan het verkeerde adres. Maar of dat nou een bezwaar is?

Herman te Loo

Het label Limetree is opnieuw in het leven geroepen. 'Sunday Night' van pianist Monty Alexander is er net verschenen. Het is de derde cd in een reeks met concertopnamen gemaakt in oktober 1985. Alexander speelde toen een week in Restaurant Valentine's (Orlando) met Reggie Johnson (b), Ed Thigpen (d) en Robert Thomas jr. (perc.) De andere twee cd's kwamen uit tijdens het vorige bestaan van het label. Monty Alexander is een Jamaicaans pianist met de calypso in zijn aderen. Een pianist van de oude stempel in de zin van: geen conservatoriumopleiding. Hij swingt dan ook vooral. Alexander is heel zelfverzekerd. Zijn spel is helder, duidelijk en aangenaam. En daar is niks mis mee, zoals dat heet. 'Old devil moon' krijgt als openingsstuk een uitgebreide latingetinte interpretatie. Cole Porters 'You'd be so nice to come home to' swingt hevig. Clifford Browns 'Joyspring' wordt niet zo vaak op het repertoire genomen. Monty Alexander maakt er een mooi ingekleurde versie van, waardoor er nog meer glans op deze compositie komt. De pianist speelt ook drie eigen composities op deze mooie pianotrioplant.

Hessel Fluitman

Het label Origin uit Seattle heeft een eigen geluid. Bij Origin verschijnt veel kalm voortgliddende, intelligent gespeelde jazz met progressie. 'Spirit Speech' van het trio van pianist Dominic J. Marshall lijkt op het eerste gehoor 'typisch Origin'. Toch is Marshall te veel een eigenwijze Europeaan om zich in een keurslijf te laten persen. Zijn spel bevat meer emotie dan je bij de Origin-cd's verwacht. Marshall maakt intensieve muziek. Hij bouwt muzikaal voortdurend verder. Niet het thema is belangrijk. Zijn fantasie drijft de muziek voort. En de ideeën blijven stromen. Ze maken dat je de cd meer als één geheel dan als meerdere individuele eenheden beluistert. Er zijn geen herkenningpunten die van de muziek eenheden maken die op hun eigen kenmerken kunnen worden beschouwd. Ja, een kinderliedje als start van het stuk 'Justin' is herkenbaar. Je zou haast denken dat hij daar de jonge popartiest Bieber op zijn plek zet. Ik moet bekennen dat Marshalls overdaad (zelfs de hoesillustratie van de cd is uitermate druk) mij wat te veel is. Het is heel knap wat hij doet, maar ook ongrijpbaar. Hopelijk leert hij zich in de toekomst te beperken en neemt hij dan de ruimte om zijn ideeën de aandacht te geven die ze verdienen.

Hessel Fluitman

SPRING QUARTET

Bezetting:

Joe Lovano (s), Esperanza Spalding (b),
Leo Genovese (p), Jack DeJohnette (d).

Datum en plaats:

24 maart 2014, Muziekgebouw aan 't IJ,
Amsterdam.

Voor dit door het Bimhuis georganiseerde concert moest worden uitgeweken naar het Muziekgebouw aan het IJ. De 725 stoelen daar waren dan ook allemaal bezet. Een gemêleerd publiek ontving het buigende viertal met een daverend applaus.

Drummer Jack DeJohnette is duidelijk de leider van dit kwartet. Zijn naam prijkte als eerste op het affiche en zijn drumstel stond op een kniehoog (extra) podium. Vanaf deze 'rots' bestuurde hij de muziek en was hij letterlijk het hoogtepunt. Zijn spel was uiterst virtuoos en opvallend melodieus.

De meeste stukken kwamen van Joe Lovano, die een uitgebreide reeks saxofoons bij zich had, waaronder de aulo-chroom. Dat is een dubbele polyfone sopraansaxofoon. Hij bespeelde hem onder anderen in zijn eigen 'Folk art' van de gelijknamige cd. Lovano liet hem soms klinken als een toeter van een speelgoedauto. DeJohnette soleerde soms met alleen twee drumsticks, zonder hi-hat en basdrum.

Tijdens dat alles was de goedlachse Esperanza Spalding achter haar bas het stralende en energieke middelpunt van de avond. Haar slanke vingers gingen razendsnel over de dikke snaren. Dat DeJohnette net als Spalding óók wat aan zang deed kan hier beter onvermeld blijven.

Lovano was het eerste deel van het optreden nogal hoekig. Hij speelde wel erg veel noten, maar leek op routine te drijven en toonde minder karakter. Dat gold zeker niet voor de jonge Argentijnse pianist Leo Genovese. Hij deed zijn uiterste best de boel melodieus verantwoord te houden. Als Lovano even niet meedeed en er een trio overbleef, bleek het optreden op zijn sterkst. Het paste ook beter in de akoestiek, want de saxofoon klonk erg hard. Later overtuigde Lovano beter, zeker in de langzamere stukken. Vlak voor de onvermijdelijke toegift speelden ze 'Ahmad the terrible', een hommage van DeJohnette aan Ahmad Jamal. Dat pianist Genovese daarin leidend was spreekt voor zich. Dat er na afloop bladen met drankjes klaarstonden, maakte het napraten over dit prachtige concert nog aangener.

Peter J. Korten

JAZZ OP HET PODIUM

De duidelijke leider Jack DeJohnette. (Foto: Joke Schot)

Joe Lovano leek op routine te drijven. (Foto: Joke Schot)

JAZZ MAASTRICHT

Datum en plaats:

22 en 23 maart 2014, Theater a/h Vrijthof, Bonbonnière Theater, Maastricht.

De grote publiekstrekker die Jazz Maastricht voor ogen had was Toots Thielemans, maar die had besloten niet meer op te treden. Daardoor was er plotseling geld over voor veel goede groepen. Zo had dit festival een sterker programma dan ooit tevoren. Jammer genoeg heeft dit festival ook te maken met het 'North Sea-syndroom', waarbij programmeurs zich verplicht voelen minstens drie concerten tegelijk te programmeren. Dat is nergens voor nodig bij zo'n kleinschalig festival. Het gevolg is dat de kleine zaaltjes half of minder gevuld zijn op het moment dat de grote acts op het hoofdpodium aan de gang zijn, zodat het onvermijdelijk is dat een deel van het overvolle programma moet worden gemist. De Napolitaanse pianist **Mario Nappi** hoorde ik zo te kort om een goede indruk te krijgen, maar net lang genoeg om te horen dat met hem een bijzonder talent ontdekt is. Zijn funky en diep in de jazztraditie gewortelde aanpak smaakte in elk geval naar meer. Pianist **Colin Vallon**, die op het laatste moment Craig Taborn verving, begon een half uur te laat zodat hij wel helemaal te beluisteren was. De Zwitser is een opkomende ster die inmiddels zijn tweede cd voor ECM het licht heeft laten zien (waaronder de in de vorige Jazzflits genoemde tip-cd 'Le Vent') en die veel indruk maakte met een indringend optreden. Vallon speelt 'prepared' piano en wisselt dat af met een meer traditionele benadering van de vleugel. Zijn uitgangspunt zijn kleine motiefjes die hij uitbouwt tot een zichzelf versterkend bouwwerk van grote kracht en schoonheid. Op het hoofdpodium speelde met veel succes **Oliver's Cinema**, de nieuwe groep van Eric Vloeimans met accordeonist Tuur Florizoone en cellist Jörg Brinkmann, die het in subtiliteit en romantiek zochten en vonden, in volledig contrast met de daarna optredende bassist **Avishai Cohen**, die zijn trio met strakke hand leidde in een zoektocht naar hedendaagse swing en daarbij een elektrificerende kracht op het publiek uitoefende dat nog alleen ademloos de rit kon uitzitten. Een dag later in het Bonbonnière Theater speelde **The Bad Plus** uit New York, dat de accenten anders legde maar desalniettemin een grote overkomst met de 'powerjazz' van Cohen vertoonde.
...vervolg in de rechterkolom

VERVOLG JAZZ OP HET PODIUM

Avishai Cohen. (Foto: Tom Beetz)

Colin Vallon. (Foto: Tom Beetz)

Oliver's Cinema. (Foto: Tom Beetz)

Eigenlijk was er niet eens zo heel veel verschil tussen deze trio's, misschien met uitzondering van de bronnen waaruit beide groepen putten, sefardische jazz voor Cohen en E.S.T. voor The Bad Plus. Uiteindelijk maakte het weinig uit: beide zogen je onverbiddelijk naar binnen.

Tom Beetz

AMINA FIGAROVA SEXTET

Bezetting:

Ernie Hammes (tp),
Johannes Müller (ts, ss),
Bart Platteau (fl),
Amina Figarova (p),
Jeroen Vierdag (b),
Jason Brown (d).

Datum en plaats:

23 maart 2014,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

De Azerbeidjaanse pianiste Amina Figarova voltooide haar pianostudie hier in Nederland. Samen met de Belgische fluitist Bart Platteau heeft ze een internationaal sextet. Daarmee speelt ze over de hele wereld. Na een tournee van bijna twee maanden in de VS en Canada, was het oude Europa aan de beurt. Niet Chris Strik, maar Jason Brown kwam als drummer mee. Een jonge New Yorker, die zich uitstekend van zijn taak kweet. Hoewel landgenoot Marc Mommaas als saxofonist was aangekondigd, kwam de uit Saarbrücken afkomstige Johannes Müller het podium op. Al met al was bassist Jeroen Vierdag nog de enige resterende Nederlander in het gezelschap.

Amina Figarova schrijft voorbeeldig mooi gearrangeerde stukken voor dit sextet. Het is volgbare, interessante muziek, met het accent op schoonheid. In plaats van herkenbare stukken, reikt ze nieuwe perspectieven aan. Neem nou als exemplarisch voorbeeld het stuk 'Shut eyes, sea waves'. Dat start met een kabbellende pianosolo, waar je in de stapelende motiefjes de rustig aanrollende golfjes kunt herkennen. De drie blazers, met hun lage instrumenten, altfluit, bugel en tenorsax, nemen het motiefje over, in samenwerking met bassist Jeroen Vierdag. Zij brengen het geruis naar een meer muzikaal niveau en maken er prachtige, bijna beschouwende muziek van. Vervolgens komt de pianiste terug, begeleid door de bassist en de drummer met licht gebruik van de 'brushes' over de bekkens, waarna de blazers het motiefje weer oppakken om in samenwerking met de bassist 'fadend' af te sluiten. Het was een heerlijk weldadig concert. Ik heb geboeid geluisterd.

Hessel Fluitman

VERVOLG JAZZ OP HET PODIUM

Jeroen Vierdag stond als enige Nederlander op het podium.
(Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

Co-leider Bart Platteau. (Foto: © Jos Krabbe, Leeuwarden NL)

SIMIN TANDER

Bezetting:

Simin Tander (voc, perc),
Jeroen van Vliet (p, synth),
Cord Heineking (b, voc),
Etienne Nillesen (d, perc),

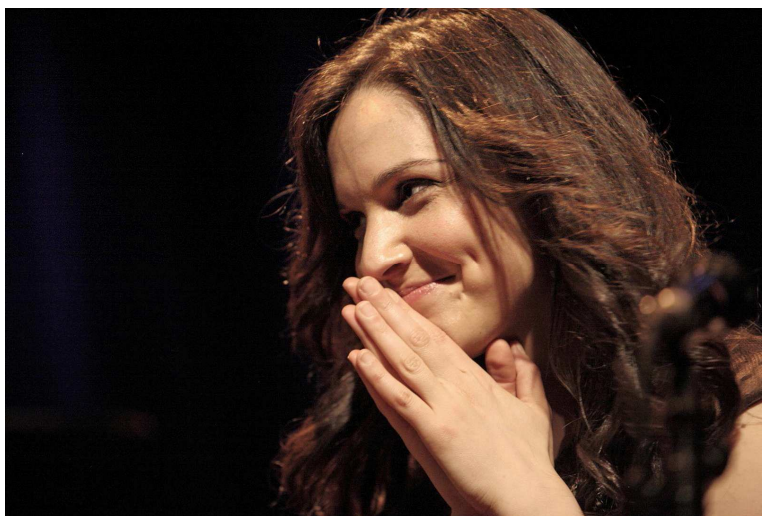
Datum en plaats:

20 maart 2014,
Bimhuis,
Amsterdam.

Voor een donker blauwpaars uitgelicht velours gordijn staan een vleugel, een contrabas, een drumstel en een microfoon als stille getuigen te wachten op wat komen gaat. Dan, als het zaallicht van het Bimhuis dimt en de stilte de gehele ruimte vult, loopt een vrouw naar de microfoon. Ze staat stil en sluit haar ogen. In die verwachtingsvolle stilte tokkelt ze zacht enkele tonen op een sansula en bijna fluisterend als breekbaar licht dat langzaam en met overtuiging het donker wegduwt, voegt haar stem zich bij de melodie. Eén voor één sluiten de andere musici zich bij haar aan en gezamenlijk vormen zij dit fragile voorspel om tot een lied dat met steeds sterkere deining de zaal in golft en het podium volledig omarmt. Een bijzondere ouverture, een expressie van subtiliteit en kracht, van tederheid en doortastendheid en vooral een blijk van enorme muzikaliteit. Als Simin Tander zingt en speelt met haar stem, nodigt ze uit om deel te hebben aan de schildering die ontstaat. Ze trekt het publiek met compassie naar zich toe. Pianist Jeroen van Vliet, bassist Cord Heineking en drummer/percussionist Etienne Nillesen zijn haar natuurlijke bondgenoten in dit schitterende spel. Musici die net als Simin Tander schilderen met klanken en een veelkleurig palet gebruiken met fantasievolle schakeringen in kleur en toon. Dit kwartet excelleert in nuance. Van intiem en delicaat tot uitbundig musiceren, het blijft fijnzinnig. Simin Tander en haar kwartet concerten ter gelegenheid van het uitkomen van haar tweede album 'Where water travels home'. Misschien een nog persoonlijker album dan haar veelgeprezen debuut 'Wagma' (2011). Meer nog is het repertoire emotioneel geladen, omdat het haar zo eigen is. Ook al is de Afghaanse taal, waarin enkele composities worden gezongen, onverstaaanbaar, het verhaal wordt verstaan omdat ze het publiek meeneemt in haar vertelling. Dat is de kracht van Simin Tander, dat ze elk lied vertolkt als een verhaal in universele taal en het daarmee toegankelijk maakt.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

VERVOLG JAZZ OP HET PODIUM

Simin Tander en band in het Bimhuis. (Foto's: Joke Schot)

Ze noemt het 'Sehnsucht', een vurig verlangen dat de grondtoon vormt van haar muziek. En dat is hoorbaar en voelbaar. Haar zang en het spel van de band zijn als een begeren dat de zintuigen prikkelt. Niet minder dan terecht dat dit leidde tot een ovationeel applaus!

Frank Huser

MAITE HONTELÉ

Bezetting:

Maite Hontelé (tp),
Diego King (voc),
Chucho Garcés (p),
Jose Juvinao (b),
Juan Pablo Agudelo (tres Cubano),
Uber Ocampo (congas),
Yulian Castro (timbales),
Christian Valderrama (bongo).

Datum en plaats:

21 maart 2013,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

Maite Hontelé. (Foto: Joke Schot)

Uitermate feestelijk was het optreden van trompettiste Maite Hontelé in LantarenVenster in Rotterdam. Hontelé woont al enkele jaren in Colombia, waar ze zo bekend is dat ze niet meer gewoon over straat kan lopen. Ze is echter geboren in Utrecht en studeerde latin en jazz aan het Rotterdams Conservatorium. Ze speelde dan ook in zekere zin een thuiswedstrijd met haar Colombiaanse band in LantarenVenster. Ze had er duidelijk heel veel zin in en dat werkte aanstekelijk. Niet alleen op haar band, maar ook op het publiek, dat superenthousiast was. Onder de bezoekers bevonden zich veel bekenden. Op het eind nodigde ze nog twee vrienden van Codarts uit om mee te spelen, op onder meer toetsen. Een zit-, sta-, dansconcert.

Joke Schot

VERVOLG JAZZ OP HET PODIUM BEELDVERSLAG

Trompettiste Maite Hontelé (rechts) neemt met haar band en gasten het applaus in ontvangst. (Foto: Joke Schot)

Maite Hontelé, hier met zanger Diego King, had er zin in en dat werkte aanstekelijk. (Foto: Joke Schot)

De Colombiaanse zanger Diego King. (Foto: Joke Schot)

NEW YORK CALLING

CELEBRITY VISUM

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

Mijn Amerikaanse visum verloopt in juli en ik moet terug naar Nederland. Het punt is dat ik nog niet terug wil en daarom heb ik besloten een artiestenvisum aan te vragen. Met dit visum kan ik nog een keer drie jaar in New York werken. In eerste instantie was het niet mijn bedoeling om zo lang te blijven, maar als je de kans krijgt is het erg moeilijk om hier weg te gaan. Er is nog zo ontzettend veel uit deze stad te halen en ik heb het idee dat ik net begin.

Ik zou me kunnen opgeven voor de 'Green Card'-loterij, maar ik acht mijn kans op het 'celebrity visum' net iets groter. Het artiestenvisum heeft deze bijnaam gekregen omdat het winnen van een GRAMMY of iets dergelijks ervoor zorgt dat je zonder problemen het visum kunt krijgen. Als je geen GRAMMY hebt gewonnen, zoals ik, moet je zoveel mogelijk bewijs aanleveren van jouw uitzonderlijke kwaliteiten en talent. Ik heb onder meer vijftien aanbevelingsbrieven nodig van mensen die buitengewone prestaties hebben geleverd (jep, zoals een GRAMMY winnen), een lijst van geboekte concerten voor de komende drie jaar en een contract met een New Yorkse jazzclub voor de komende drie jaar. Je krijgt het visum als je kunt aantonen dat jij wat toevoegt aan de Amerikaanse muziekscene. Op dit moment doe ik er dus alles aan om de groten te bewijzen dat ik geen kleintje ben...

Het is het harde werken waard want ik wil hier nog niet weg. De muziek blijft de voornaamste reden; de concerten, vele muzikanten en jamsessies. Deze week nog zong ik een liedje op een jamsessie in 'midtown' en ik werd begeleid door gitarist Russel Malone en Steve Williams (de vaste drummer van Shirley Horn). Een paar weken geleden zat ik relaxt mijn drankje te drinken in de Zinc bar en naar een concert te luisteren van de zangeres Marianne Solivan. Er was een 'special guest in the house' en dat bleek Roy Hargrove te zijn. Ze speelden een hartverscheurende 'Body and Soul'... Dinsdag was ik in Smoke voor de wekelijkse gig van Mike LeDonne en voorin zat een oudere man met zijn vrouw te luisteren. Mike nodigde hem uit om een nummer mee te spelen en plotseling stond daar George Coleman op het podium.

Het was niet mijn bedoeling om zo lang in New York te blijven, maar het is erg moeilijk om hier weg te gaan.

Ik ga zo weer aan de slag voor het artiestenvisum, want nu ik hier zit te typen en naar buiten kijk, zie ik Richard Gere lopen. Ze zijn aan het filmen in onze straat en in het gebouw waar ik een half jaar geleden nog woonde. Richard Gere en Steve Buscemi staan nu letterlijk voor mijn raam. Mijn buurvrouw, een zwaarlijvige Italiaanse die hier veertig jaar woont en amper Engels spreekt, klopte gister al aan om haar nieuwe aanwinst te laten zien: een videoband van de film 'Pretty Woman' met een handtekening van Richard Gere. Het is mijn geluksdag want wellicht krijg ik Mister Gere wel zover om een handtekening onder een brief te zetten. Hopelijk vinden ze een Golden Globe ook goed...

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds begin dit jaar treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

THE JAZZ CONNECTION

DOOR LEX LAMMEN

PRAGER BLUES

De eerste post die dit jaar in onze bus rolde, bracht het overlijdensbericht van Ivan Dominák, de voormalige slagwerker van het Dansorkest van Radio Praag. Ivan was op 78-jarige leeftijd in een Praags ziekenhuis overleden, zo liet zijn zoon weten. Ik had Ivan in 1964 in de Tsjecho-Slowaakse hoofdstad leren kennen en de vriendschap was door de jaren heen overeind gebleven. Er werd over en weer gelogeerd en af en toe kon ik hem een optreden voor de KRO bezorgen. Zo lang het Oostblok nog afgesloten bleef, was dat geen eenvoudige zaak. De communistische bureaucratie had allerlei 'wetten en bezwaren' bedacht om dergelijke contacten te verhinderen, maar Ivan en zijn jazzkompanen zagen toch kans er zo nu en dan tussen uit te knijpen. Pas na de val van de Muur werd alles makkelijker, al hield toen het Radio-Dansorkest op te bestaan omdat zijn leider naar Wenen verdween en de sterkste solisten het in Hamburg of Berlijn gingen proberen. Tsjechische muzikanten bleken reislustig en goedkoop. Ook Ivan trok er op uit met zijn Barok Jazz Quintet of met een swingformatie. Ik kreeg ansichtkaarten uit Spanje, Japan en zelfs uit New Orleans. De bijpassende verhalen volgden later, als hij tenminste niet 'en route' was.

Ivan Dominák in 2010. (Bron: You Tube)

Nog in oktober vorig jaar toerde hij met een groepje door het Harz-gebergte, al werkte het brein niet langer naar behoren. Op 3 maart jl. volgde een herinneringsconcert. Ik ben er naar toe gegaan en heb nog een aantal bekenden gesproken. De oudste was tenorsaxofonist Jan Konopasek, die bij Woody Herman in de saxsectie had gespeeld, voordat hij in Hamburg op een taxi was gaan rijden. Hij blies nog altijd een lekker 'chorusje', net als bassist Frantisek Uhlir, die vertelde vaak in Zwitserland te werken en pianist Emil Viklicky, die trots was op het platencontract dat hij onlangs in München had afgesloten. Wat dat betrof, was er dus niet zo veel veranderd. Voor wie gevoelig is voor dit soort herinneringen, klik de naam van de al lang overleden bassist Ludek Hulan eens aan op YouTube. Daar speelt het Krautgartner-orkest 'Oop-poppa-da', met Hulan als scatsinger en Ivan achter de trommels. Daar hadden de communistische bonzen, die het buiten de zaal voor het zeggen hadden, niet van terug.

De video van Ludek Hulan:
<http://bit.ly/1dJDUf9>

Lex Lammen is presentator/samensteller van de programma's Het Grote Geluid en The Jazz Connection op de Concertzender. Die zijn de klok rond te beluisteren via:
<http://www.concertzender.nl/?s=lex+lammen>

CONCIERTO

Bij het overlijden van Jim Hall

Het stuk begint voorzichtig. Een bas zet weifelend een een-tonig ritme in gang. Met de drie eerste tonen van de gitaar herkent de kenner meteen de melodie, het adagio uit 'Concierto de Aranjuez', van Joaquin Rodrigo. Het is ook duidelijk dat het niet de klassieke versie van het stuk is. Zo klassiek is het trouwens niet: het is in 1939 geschreven. De melodie wordt overgenomen door het fragiele geluid van de trompettist. De altsaxofoon wisselt de trompet af en zet, samen met de gitaar, de trage melodie om in een rustig jazzy ritme, nog steeds blijvend bij het klassieke stuk. Ik zak onderuit op de bank, sluit mijn ogen. De gitarist pakt het thema weer op, afgewisseld door de saxofonist. Op de achtergrond heeft de bas inmiddels gezelschap gekregen van een piano. De drums zijn alleen hoorbaar als ik de cd harder zet. Inmiddels komt het breekbare trompetgeluid weer naar voren, al gauw overgenomen door de saxofoon. Dan bouwt de gitarist de melodie langzaam af en is dit deel ten einde. Alles slechts voorspel, intro voor wat komen gaat.

Ben je nou al weer met je muziek bezig?

De bassist maakt onmiddellijk duidelijk dat het klassieke deel voorbij is. Er begint een heel nieuw nummer, hooguit geïnspireerd op het originele stuk. De pianist gaat mee in het hogere ritme, spoedig gepasseerd door de gitarist, die aan zijn eerste bijna drie minuten durende solo begint. Het is tenslotte zijn project. Subtiële begeleiding door de brushes van de drummer, af en toe vergezeld van een korte pianosolo. Meeslepend, verheffend, een prettig briesje voert me langzaam weg van hier.

Je zou toch met mij afstemmen wanneer je muziek zou luisteren? Ik wil zo een film kijken.

Nu is het de beurt aan de sax, ook een paar minuten. Vooral deze solo zit al dagen in mijn hoofd, sinds ik het doodsbericht las. Mooi, maar niet het mooiste deel van de opname. Dat zit in de volgende trompetsolo. Niet heel bijzonder, maar o zo gevoelig. De man moet veel meegemaakt hebben, of leg ik dat er zelf in? De noten zacht aangeblazen, de tonen niet altijd perfect gespeeld maar daardoor des te indringender. Hier en daar een subtiel trillertje erdoor.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Muziek is slechts op één manier te begrijpen: luister zelf. En dat is wat ik doe. Mijn gevoelens kan ik niet anders verwoorden dan ze te laten horen. Luister zelf!

Kun je nou niks leukers draaien? Ik word hier depressief van.

In 1975 kwamen zes Amerikaanse jazzmusici bijeen om een plaat op te nemen, lees ik op de blauwgekleurde hoes, met daarop het hologige hoofd van een angstaanjagend Incabeeld. Twee opnamedagen later en een stukje eeuwigheid was tot stand gebracht. Een elpee van gitarist Jim Hall, onlangs overleden, bijgestaan door Chet Baker op trompet, Paul Desmond altsaxofoon, Roland Hanna piano, Ron Carter contrabas en Steve Gadd op drums. Een op het oog simpel rijtje namen. De anderen zijn inmiddels misschien ook wel dood. Chet Baker, drugsverslaafd, viel uit het raam van een Amsterdams hotel. Dood nog voor zijn zestigste. Bijna veertig jaar na de opname ga ik voor de zoveelste keer op in dit nummer. Even ben ik niet meer hier, maar in een lichaamloze, ongebonden omgeving elders. Tijdloze muziek. Over vijftig jaar zouden mijn kleinkinderen dit ook nog steeds mooi hebben gevonden. Als we tenminste kinderen hadden gehad.

De pianist neemt het over. Harmonie tussen zijn handen, loopjes van laag naar hoog. Het meeste prettig om naar te luisteren, maar niet zo spannend. Dan worden de tonen hoger, lichter en kwetsbaarder, afgewisseld door de soms gemeen dreunende bas.

Als dit nummer afgelopen is zet je hem uit!

Zelfs nu ik ongestoord kan luisteren, valt ze me nog lastig. Haar stem beroert mijn trommelvliesen vanaf de binnenkant. Ik vul haar tekst tegenwoordig zelf in, macht der gewoonte. Ik mis haar commentaar niet. Ik mis haar stem soms. Ik mis haar. Hopelijk is ze in haar flat gelukkiger. Troostrijke muziek, maar niet alle stilte kan ermee worden opgevuld.

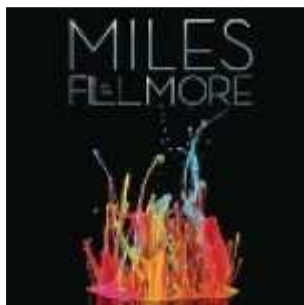
De gitarist lijkt te improviseren, de melodie wat speelser nu. Even komt de piano er weer bij om de gitaar te ondersteunen. Dan vallen sax en trompet samen in om nog één keer het centrale thema te laten horen, bas en drums erbij, om het stuk voorgoed in je weerloze hersens te branden. Het einde nadert. Terug naar de kale versie met gitaar, bas en drums. Dan ter afsluiting weer naar het begin van Rodrigo's versie, met het een-tonige basritme. De vertraging wordt ingezet en heel langzaam sterft het nummer na 19.14 minuten een zachte dood, zoals aan alles een einde komt.

Guido Coumans (Foto Jim Hall: Joke Schot)

[Jim Hall overleed op 10 december 2013.](#)

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 31 maart 2014

- 1 Miles Davis**
Live At The Fillmore (Sony Music)
- 2 Ambrose Akinmusire**
The Imagined Savior Is Far Easier To Paint (Blue Note)
- 3 Takuya Kuroda**
Rising Sun (Blue Note)
- 4 Joris Roelofs**
Aliens Deliberating (Pirouet)
- 5 Vijay Iyer**
Mutations (ECM)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Reinier Baas**
[Smooth Jazz Apocalypse \(Mainland\)](#)
Met een nummer als 'Orthodox' kan je thuis komen! (zie de volledige recensie op pag. 9 van dit nummer)
- 2 The Bad Plus**
[The Rite Of Spring \(Masterworks\)](#)
Bewerking van 'Le Sacre du Printemps' van Stravinsky voor jazztrio. De altijd eigenzinnige heren van Bad Plus hebben het uniek aangepakt. Gewaagd maar geslaagd experiment.
- 3 Paolo Fresu**
[i30! \(Tuk Music\)](#)
Lekker album van het Paolo Fresu Quintet. Mooie melodieën en soli zoals we van de trompettist gewend zijn.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

FESTIVALS MEI

DOEK FESTIVAL

Zaal 100, OT301, Splendor, Bimhuis, Amsterdam
29 april tot en met 4 mei 2014
(<http://www.doek.org/>)

Met onder anderen: Tobias Delius, Eric Boeren, Peter Evans, Frank Gratkowski, Moore/Feldman/Courvoisier, Stadhouders – Govaert – De Joode, William Parker, Bicycle Tour All Ellington.

JAZZ LUIK

Palais de Congres, Luik
8 tot en met 10 mei 2014
(<http://www.jazzaliege.be/>)

Met onder anderen: Archie Shepp, Kenny Barron, Dave Holland, Kenny Garrett, Cecile McLorin Salvant, Paolo Fresu.

DEVENTER JAZZ FESTIVAL

Schouwburg, Deventer
10 mei 2014
(<http://www.deventerschouwburg.nl>)

Met onder anderen: Sabrina Stark, Michiel Borstlap, Sven Hammond Soul, The Ploctones.

AMERSFOORT JAZZ FESTIVAL

Diverse podia binnenstad, Amersfoort
15 tot en met 18 mei 2014
(<http://www.amersfoortjazz.nl/>)

Met onder anderen: On The Move, Deborah Brown, Denise Jannah, Hans Dulfer, Giovanca, Sedaa, Jungle by Night, Re:refreshed Orchestra.

MEER JAZZ FESTIVAL

Diverse podia, Hoofddorp
22 tot en met 25 mei 2014
(<http://www.meerjazz.nl/festival>)

Met onder anderen: Greetje Kauffeld, Holland Big Band, T.K. Blue, Bart van Lier, Kenny Werner/David Sanchez, Ruben Hein, Deborah Brown, Rob Mosterd Hammond Group.

INTERNATIONAL BIG BAND COMPETITION

Diverse podia, Hoofddorp
24 mei 2014
(<http://www.meerjazz.nl/festival/line-up/zaterdag-24-mei-2014>)

Met: The New Orpheans, Bigband Exposure, Sugar Free Bigband, Big Band Almelo, Blue Note Big Band, Amstel Big Band, West Coast Big Band, Central Heat Big Band, Berlin Jazz Composers Orchestra, BvR Flamenco Band, Nieuwe Veste Big Band, Windmill Big Band, Far East Jazz Orchestra, Jazzhaus Big Band, Jellyfish Jazz Orchestra.

BRUSSELS JAZZ MARATHON

Diverse podia, Brussel
23, 24, 25 mei 2014
(<http://www.brusselsjazzmarathon.be/>)

BREDA JAZZ FESTIVAL

Diverse podia binnenstad, Breda
29, 30, 31 mei en 1 juni 2014
(<http://www.bredajazzfestival.nl/>)

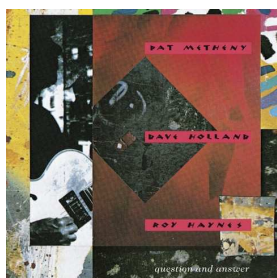
Met onder anderen: Bobby Durham, Hans Dulfer, Jan Learbuch Orchestra, Lilian Vieira, New Orleans Brassconnection, Robert Veen, Rogier Telderman, Teus Nobel, Thijs van Otterloo.

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

PAT METHENY Question And Answer

Gitarist Pat Metheny is een breed georiënteerd musicus. De afgelopen veertig jaar maakte hij ongeveer 55 cd's. Als solist, in duoverband, met een trio en in grotere groepen. Hij speelde 'Straight' jazz, cerebraal uitgevoerde jazz met toetsenist Lyle Mays, filmmuziek en improvisatiejazz. Ook maakte hij solistische ontdekkingsreizen met een instrument als de baritongitaar, of met al dan niet zelfgemaakte constructies als het Orchestrion. En dan heb ik vast wel het een en ander over het hoofd gezien. 'Question And Answer' is een trio-cd uit 1989, met Dave Holland op bas en Roy Haynes op drums. Deze Metheny-cd is bij mij nooit overtroffen. De drie muzikanten waren toen (nog) in de kracht van hun leven en elkaars gelijken. Ze hadden eind 1989 een intensieve toer achter de rug en waren feilloos op elkaar ingespeeld. Met nog een paar dagen vrij, hadden ze even tijd voor een plaatopname. Dat werd deze. Vanaf de eerste roffel van Roy Haynes word je ogenblikkelijk opgetild naar een hoger muzikaal niveau. En als Metheny erin komt trekt hij die lijn vlot door naar boven. Op de hem in dit soort trioverbanden bekende wijze, gaat hij ongebreideld aan de gang met thema en improvisatie, zonder dat het zich verliest in zijpaden. Metheny bespeelt zijn gitaar zonder gebruik van pedalen en andere invloeden. Het is een plaat lang één en hetzelfde geluid. En dat verveelt (mij) niet! Roy Haynes bepaalt met zijn ijzersterke slagwerk een belangrijk deel van het geluid: ter zake, vullend, ruimte latend, kortom, ideaal drumwerk. Dave Holland weet als geen ander letterlijk en figuurlijk maat te houden. Hij maakt het totaal geluid van dit trio compleet. En Metheny zelf? Hij zet met 'Question And Answer' de standaard voor het ideale gitaargeluid. Schitterend.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VARIA

Een Sorrentino 8010 uit de collectie van Ruurd Feitsma.
(Foto: Ruurd Feitsma)

Het 'archtop'-museum van Ruurd Feitsma

Een museum op zolder. Verzamelaar van 'archtops' Ruurd Feitsma hoopt het binnenkort in Dalen te hebben. Feitsma bezit vijftig unieke handgebouwde exemplaren uit de periode 1930-1955. Het leeuwendeel van zijn collectie kocht hij via internet in de VS. De kern van zijn verzameling vormen alle modellen die Epiphone in de jaren dertig, veertig en vijftig uitbracht. De 'archtop', ook wel jazzgitaar genoemd, is zeer geschikt voor de swingende begeleiding van jazzmusici. Geïnteresseerde professionals kunnen de gitaren in bruikleen krijgen. Nu al is het museum virtueel te bezoeken op: <http://dutcharchtopquitarmuseum.nl/>.

International Duke Ellington Conference 2014

Van 14 tot en met 18 mei vindt op het Conservatorium van Amsterdam de International Duke Ellington Conference 2014 plaats. Het is mogelijk om zowel tickets voor de hele conferentie als tickets voor een enkele dag of concert te kopen. Onder de sprekers bevinden zich David Schiff, auteur van 'The Ellington Century' en Harvey Cohen, auteur van het monumentale boek 'Duke Ellington's America'. De overige twaalf lezingen worden verzorgd door musicologen en musici die allemaal een bijzondere band hebben met Ellington en zijn muziek. Concerten zijn er van pianist Matt Cooper, Oene van Geel met zijn 'All Ellington Project', het Calefax Reed Quintet en de Concert Big Band van het Conservatorium van Amsterdam in een uitvoering van Ellingtons 'Black, brown and beige' (onder leiding van David Berger). Voor meer informatie <http://www.ellington-2014.nl>.

OVERLEDEN

Ralph Penland, 14 maart 2014 (61)

Amerikaanse drummer, studiomusicus en veelgevraagd free lancer. Tournees met Freddie Hubbard, Nancy Wilson, Frank Sinatra, Carlos Santana. Werkte mee aan de film 'Let's Get Lost' over Chet Baker. Overleden in Los Angeles. (jjm)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 31 maart 2014

1 George Cables

Icons and Influences
(HighNote)

2 Craig Handy

Craig Handy & 2nd Line Smith
(Okeh)

3 Dave Stryker

Eight Track
(Strikezone)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/ hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot en Willem Schwertmann en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op You Tube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Deze links werken alleen in het pdf-bestand van het blad. Daarom moet u het blad eerst downloaden op uw computer. Gebruikt u Firefox als internetbrowser, dan kan dat, na opening van het blad via jazzflits.nl, door middel van het icoontje rechtsboven. Het is mogelijk dat de links niet werken op een iPad of tablet. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.